

skulde have nogen Rabat for den Medicin, de kjøbe fra Apotheket. Jeg vil tillade mig at bede Finantsudvalget at tage den Sag under Overveielse, om der ikke kunde gjøres Noget for at forbedre Lægernes Stilling, navnlig saaledes, at det ny oprettede Embede blev besat. Jeg vil tillade mig at berøre et andet Spørgsmaal vedrørende Lægernes Indtægter, som mulig kunde faae Indflydelse paa Folkethingets Stilling til nærværende Sag. Ved Loven af 8de Januar 1872 §§ 2 og 4 er det bestemt, hvilken Betaling Lægerne skulle have saa vel for privat Praxis som i offentlige Anledninger. Men de Betalingssatser, som ere fastslaaede for privat Praxis, ere ikke blevne fulgte i de senere Aar. Kort efter at Loven kom ud, bleve de fulgte, men senere ikke. Lovens § 1 siger, at det ikke skal „være Lægerne paa Færøerne uforment i privat Praxis at modtage ubestemte Honorarer for deres Tilshn med Syge i Forhold til disses Formue og Evne, og efter som Lægen med Bedkommende maatte kunne komme overens om“. Denne Lovparagraf er af Myndighedene derovre bleven forstaaet saaledes, at Lægerne skulde være berettigede til at skrive høiere Regning end de Satser, der ere fastslaaede i Loven, men det mener jeg, er urigtigt. Jeg tror, at den høitærede Justitsminister vil indrømme, at det er en feilagtig Anvendelse af Loven, idet denne ikke giver Ret til at tage en høiere Betaling, naar Lægen ikke i Forveien har gjort Bedkommende opmærksom derpaa. Lagthinget vedtog for 7—8 Aar siden en Anmodning til Amtmanden, som lød saaledes: Amtmanden anmodes om at opfordre Lægerne paa Færøerne til, naar de finde Anledning til at beregne høiere Wederlag af deres Patienter end de i Loven af 8de Januar 1872 fastsatte Tarter, da at opføre det særskilt paa Regningen under Navn af Extra-Lægehonorar, men 5 Aar efter meddelte Amtmanden Lagthinget, at han ikke havde villet tage Lagthingets Anmodning til Følge, og at han havde glemt at meddele Lagthinget denne Beslutning. Jeg vil tillade mig at henlede den høitærede Justitsministers Opmærksomhed paa denne Sag. Jeg vil haabe, at han vil være enig med mig om, at det er en feilagtig Anvendelse af Loven, og at Lægerne ere pligtige til, naar de beregne et høiere Wederlag end den i §§ 2 og 4 fastsatte Tært, da at opgive, hvor meget de beregne udover Tærten. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Sagen til Folkethinget.

Da ellers Ingen ønskede at udtale sig, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bojzen: Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henvist til Finantsudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges ovennævnte Forslag af Bojzen.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Forandring i og Tillæg til Lov af 3die Marts 1860 om Brændevinshandel og Brændevinssudskjænkning paa Færøerne.

Lovforslaget findes i Tillæg A.

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Bojzen: Jeg tillader mig at stille samme Forslag om Overgang til Dagsordenen, som er vedtagen under de 5 første Numre paa Dagsordenen.

Da Ingen begjærede Ordet om dette Forslag blev Forhandlingen sluttet.

Forslag af Bojzen saalydende: Under Henvisning til den den 19de November d. A. vedtagne Udtalelse gaar Folkethinget over til Dagsordenen.
vedtoges med 62 St. med 13.

Formanden (Berg): Dagsordenen er hermed udtømt.

Inden jeg slutter Mødet, skal jeg meddele, at jeg fra Folkethingsmanden for Ribe- og Sønderjyllands Amts 1ste Valgkreds (C. B. Nyholm) har modtaget et Andragende fra fhv. Overdreier ved den fgl. Porcellænsfabrik, S. W. Lund, om en aarlig Understøttelse. Det vil blive tilstillet Finantsudvalget.